

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 406
din data 09.07.2014**

Dosar nr. 103/2014

Petiția nr. 975/12.02.2014

Petent: H G

**Reclamat: E I
H A S**

Obiect: articole defăimătoare și instigatoare la violență, la adresa populației române și a statului de drept.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 H G, reprezentant legal al asociației EGYÜTT-ÎMPREUNĂ,

I.1.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.1.3 Európai Idő, prin reprezentant Redactor Șef: **A S**,

I.1.4 H A S.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul declară că partea reclamată, prin articolele publicate în editorialul său, duce în mod intenționat o campanie antisemită, jignitoare și violentă, împotriva populației române și a statului.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.975.26.02.2014, a fost citat domnul în *Hajdu Gyöző* în calitate de petent, pentru data de 18.03.2014. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.1365.26.02.2014, a fost citat Cotidianul *Európai Idó* în calitate de reclamat, prin reprezentant pentru data de 18.03.2014. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că partea reclamată, duce o campanie de instigare la ură, bazată pe prejudecăți național-rasiste, duce o propagandă antisemită, barbară, desfășoară o activitate vătămătoare, anticonstituțională și antieuropeană. Petentul declară că, câteva articole publicate în numărul 11-24 ianuarie 2014, intitulate; *"Dacă nu ar fi secuii, maghiarii nu ar fi nici ei în România, precum și declarația Președintelui Consiliului Național Secuiesc, Balázs Izsák, care poartă titlul România ar trebui să termine odată cu românizarea Ținutului Secuiesc"*. "În a doua parte a ziarului, redactorii au publicat un material intitulat, *Regimul blestemat al lui Horthy este epoca de aur a Ungariei!*", în cuprinsul căruia, dictatura fascistă a acestuia este elogiată, realmente sărbătorită. Petentul atrage atenția și asupra unor declarații a unui europarlamentar maghiar, G. S. : *"...evreul trebuie să recunoască, antisemitismul are, a avut și va avea o cauză. Există de mai multe milenii și va exista cât va fi lumea"*.

4.2 Petentul arată că, partea reclamată în mod intenționat prin articolele sale, defăimează istoria României, originile și critică direcția greșită în care se îndreaptă prin neacordarea drepturilor cuvenite minorității maghiare; *"Dacă nu ar fi secuii, maghiarii nu ar fi în România!, Mihai nu putea să bată niciun țărnuș de cort în Transilvania, dacă nu erau armatele secuilor lângă el, România există până când există maghiarii, secuii în această țară! Îndată ce nu vor mai fi, după o jumătate de an se prăbușește și țara"*.

4.3 Petentul, dorește să atragă atenția asupra faptului că publicația reclamată, duce o campanie orchestrată, pentru defăimarea României și a națiunii române, și dorește să provoace o revoltă, împotriva ordinii sociale constituționale, prin "elogierea" unor personaje ale istoriei, care au susținut fascismul și exterminarea evreilor-Miklós Horthy și Ferenc Szálasy.

4.4 Petentul se arată indignat și de declarațiile redactorului șef al cotidianului reclamat, domnul A. H. , *"Românii ne consideră ca dușmanii lor, care pot fi lichidați, asimilați, colonizați. Noi suntem buni pentru ei, în cel mai rău caz, ca să producem pentru economie ca niște slugi, sclavi, până când ne ia și pământul și îl vor popula cu ail or. Așadar este dat, românii, indiferent ce sunt ei pentru noi, când îi dăm pace și întindem dreapta, ei răspund cu mitraliera. Și atunci? Ce vrem să fim noi?, Bulaci de care să rădă, de la care să fure nevestele, pământul, patria, în timp ce noi predicăm despre fraternitate? Sau vom fi dușmanii lor cinstiți, care vom răspunde la înșelătorie cu înșelătorie, la violență cu violență, la forță cu forță, dacă altfel nu se poate!..."*.

4.5 Petentul consideră că redactorul șef, merge până acolo încât, "plin de ură", "instigă populația maghiară la revoltă, la o reacționare militară"; *"Nu sunt adeptul războiului armat, dar, dacă altfel nu se poate, ce facem?ne lăsăm să ne*

toace și să ne înfulece?! Și dacă altfel nu se poate...oare...oare se poate renunța la acest mijloc care este lupta armată???! Un lucru este sigur, mulți dintre comunitățile, popoarele și națiunile care dispun azi de autonomie, printre care și sud-tirolezii, nu au fost ascultați până când activiștii lor nu au început să facă să sară în aer, de exemplu, unele obiective sau trenuri din Italia”.

4.6 Petentul dorește ca partea reclamată să fie trasă la răspundere pentru ceea ce declară, anarhia și amenințările pe care le proliferază împotriva populației române și nu în ultimul rând asupra stului român.

Susținerile părții reclamate

4.7 Parțile reclamate susțin că articolele apărute în numărul 11-24 ianuarie 2014 al săptămânalului său, nu pot fi considerate discriminatorii, deoarece nu sunt îndreptate împotriva unei comunități. Reclamata este de opinie că, “întreaga activitate a sa are ca scop, informarea obiectivă a cititorilor și analiza moștenirii istorice, culturale a condiției sociale a minorității maghiare din România, precum și a resurselor care ar putea asigura, supraviețuirea ei pe meleagurile strămoșești”. “Acesta este contextual a reevaluării unor personalități și a unor evenimente istorice, care în lumina cercetărilor din ultima vreme, capătă noi interpretări. Considerăm că o adevărată conciliere și conviețuire frățească între comunitățile de diverse etnii din România și națiunea română nu se poate bazape o istorie fraudată după bunul plac al dictaturii ceaușiste”.

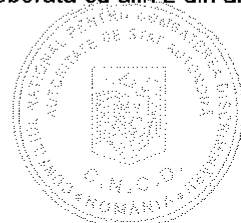
4.8 Reclamata declară că, articolele cu tematică istorică nu sunt scrieri proprii, ci ei doar republică, scrier ale unor istorici de talie mondială cum exemplifică Prof. Dr. Michelangelo Naddeo, Dr. Kiszely István, Dr. Bakay Kornél, Mahmud Tercüman, dar și istorici români, Ion Coja, Marius Diaconescu etc.

4.9 “În cea ce privește veracitatea denunțatorului F..., iată un singur fapt: colaboratorul nostru G..., nicideată nu a fost membru n Parlamentul European. Nu este nici politician, nici nimc, este un simplu ziarist șomer din Ungaria, care scrie articole fi pentru noi fără contracost...”. “În conclizie, considerăm că sancționarea noastră în urma petiției, ar fi un act de cenzură și o limitare gravă a libertății de exprimare”.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată, relevă o serie de articole defăimătoare și instigatoare la violență, la adresa populației române și a statului de drept., apărute în cotidianul reclamat.

Colegiul director analizează în ce măsură, articolele ce fac obiectul petiției, pot aduce atingeri asupra demnității cetățenilor români, de naționalitate română și statului. Pe de altă parte, totodată trebuie menționat faptul că, dreptul la libertatea de exprimare este garantat in Constituția României, care prevede în art. 30 alin 1 și 6 că „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare, sunt inviolabile”. Inșă libertatea de exprimare, din perspectiva alin 1 al art. 30 trebuie coroborată cu alin 2 din art.

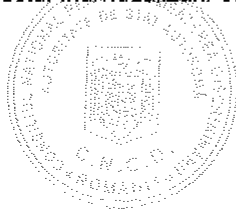

30 care prevede în mod expres că „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”. În acest sens, “Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, **este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian vs. United Kingdom, parag.59, cauza Bladet Tromso and Stensaas v. Norway, parag.59, 24 iunie 2004, cauza Von Hannover vs. Germany, parag.58). Obligației presei de a transmite astfel de informații și idei i se adaugă dreptul publicului de a le primi. Dacă nu ar fi așa, presa nu ar putea să-și îndeplinească rolul său vital de ‘câine de pază public’. (CEDO, între altele, cauza Thorgeirson vs. Islanda, cauza Bladet Tromso and Stensaas vs. Norway, cauza Dichand and others v. Austria, cauza Prisma Press v. France). Subiectul de interes public a fost definit în jurisprudența de contencios european drept orice „chestiune care afectează viața comunității” (CEDO, cauza Lingens vs. Austria). *Interesul public nu se rezumă la chestiunile politice, ci le include și pe cele sociale sau de alt gen care privesc comunitatea.* „Nu există nici un precedent juridic pentru a distinge...între discuția politică și discuția asupra altor subiecte de interes public” (Decizia CEDO, cauza Thorgeirson vs. Islanda). „...A lipsi publicul de informații asupra funcționării serviciilor publice înseamnă a ignora un drept fundamental într-o democrație” (Decizia CEDO, cauza Observer și Guardian vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord).

5.2 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra. În acest sens, atunci când este pusă în discuție libertatea discursului „politic” înțeles în sensul cel mai larg, marja de apreciere a autorităților este foarte redusă.

5.3 În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul articolului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel, în cazul autorului, care este ziarist își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, istorico-culturale și a populației majoritare, de naționalitate română, în acest sens, marja de apreciere fiind restrânsă iar protecția libertății de exprimare este minimă.

5.4 Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul constată că acestea vizează conținutul articolelor publicate în ziarul „Európai Idő”. În opinia petentei, acestea aduc atingere dreptului la demnitate personală a cetățenilor români de naționalitate română, pe considerentul majorității acestora și a contextului istoric, ce a stat la baza formării statului român. Astfel, sub aspectul individualizării celor susținute de domnul Redactor-

Şef A H. "Românii ne consideră ca duşmanii lor, care pot fi lichidaţi, asimilaţi, colonizaţi. Noi suntem buni pentru ei, în cel mai rău caz, ca să producem pentru economie ca nişte slugi, sclavi, până când ne ia şi pământul şi îl vor popula cu ail or. Aşadar este dat, românii, indiferent ce sunt ei pentru noi, când îi dăm pace şi întindem dreapta, ei răspund cu mitraliera. Şi atunci? Ce vrem să fim noi?, Bulaci de care să rădă, de la care să fure nevestele, pământul, patria, în timp ce noi predicăm despre fraternitate? Sau vom fi duşmanii lor cinstiţi, care vom răspunde la înşelătorie cu înşelătorie, la violenţă cu violenţă, la forţă cu forţă, dacă altfel nu se poate!...", petentul consideră că, reclamata susţine, poliferează anarhia şi face ameninţări împotriva populaţiei române şi nu în ultimul rând asupra stului de drept. Mai mult de atât, Colegiul director din analiza textelor articolelor de presă pe care le semnează ca autor partea reclamată, în speţă domnul H A S -Redactor Şef, instigă populaţia maghiară la revoltă, la o atitudine violentă faţă de populaţia de naţionalitate română şi faţă de stat; "Nu sunt adeptul războiului armat, dar, dacă altfel nu se poate, ce facem? ne lăsăm să ne toace şi să ne înfulece?! Şi dacă altfel nu se poate...oare...oare se poate renunţa la acest mijloc care este lupta armată????!!!, Un lucru este sigur, mulţi dintre comunităţile, poparele şi naţiunile care dispun azi de autonomie, printre care şi sud-tirolezii, nu au fost ascultaţi până când activiştii lor nu au început să facă să sară în aer, de exemplu, unele obiective sau trenuri din Italia".

Colegiul director, în soluţionarea prezentei petiţii apreciază că, sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 şi art. 14 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 şi art. 30 din Constituţia României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (5) din O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.5 Aşadar, Colegiul director este chemat să se pronunţe asupra raportului dintre libertatea de exprimare şi dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportat la declaraţia reclamatului obiect al prezentei petiţii. Analiza urmăreşte să stabilească dacă în acest caz s-a depăşit limita libertăţii de exprimare şi în consecinţă se impune o ingerinţă a statului prin aplicarea unei măsuri proporţionale cu scopul urmărit.

5.6 Potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerinţă în dreptul de exprimare, aceasta trebuie să fie **prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calităţi: să fie previzibilă şi accesibilă), să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică şi să fie proporţională cu scopul urmărit (Corneliu Bârsan, *Convenţia europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, Bucureşti, 2005, p. 769-801). Prima cerinţă cea a existenţei unei prevederi legale care să reglementeze ingerinţa statului în exercitarea dreptului libertăţii de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (5) din O.G. 137/2000. Totuşi, apreciem că acest text de lege trebuie coroborat cu art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000

potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

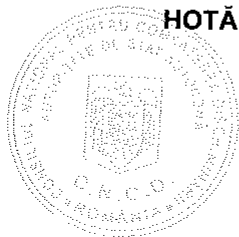
5.7 În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. Principiile enumerate sunt cu atât mai importante atunci când în discuție este presa” (CEDO, Lingens c. Austriei, nr. 9815/82, hotărârea din 08.07.1986).

5.8 De reținut însă faptul că, Colegiului prin analiza sa nu dorește o constrângere a dreptului la exprimare a opiniei și informării publice, dar, limbajul folosit mai ales în situația unui gazetar, trebuie să nu fie unul de natură a incita la o propagandă naționalist-șovină, de a instiga la ură rasială sau națională și de a atinge demnitatea persoanei.

Astfel, Colegiul este de opinie că în speță, din analiza textelor ce fac obiectul articolelor redactate în cuprinsul cotidianului Európai Idó, de către domnul P. A. S., se poate reține un raport de cauzalitate între un criteriu interzis potrivit art. 2 alin.1) coroborat cu art. 15 din O.G. nr. 137/2000 republicată și faptele imputate de instigare, defăimare, ori crearea unui cadru intimidant ostil ori degradant, cetățenilor români de naționalitate română. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 republicată, “Constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, or acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității or crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umiltoare sau ofensatoare, îndreptate împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată or de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”. Colegiul director, sancționează partea reclamată în speță ziarul Európai Idó prin reprezentant legal cu amendă contravențională în cuantum de 3000 lei (trei mii lei), potrivit art. 26 alin. 1) și art. 2 alin. 11) din O.G nr.137/2000, modificată și sancționarea reclamatului Horváth Alpár Szilámer, cu amendă contravențională în cuantum de 2.500 lei (douăzeci și cinci mii lei), potrivit art. 26 alin. 1) și art. 2 alin. 11) din O.G nr.137/2000, modificată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele prezentate în petiție întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2 alin. 1) coroborat cu art. 15 din Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, modificată .

2. Sancționarea părții reclamante ziarul Európai Idó, prin reprezentant legal cu amendă contravențională în cuantum de 3000 lei (trei mii lei), potrivit art. 26 alin. 1) și art. 2 alin. 11) din O.G nr.137/2000, modificată și sancționarea reclamatului H . A S , cu amendă contravențională în cuantum de 2.500 lei (douăzeci și cinci mii lei), potrivit art. 26 alin. 1) și art. 2 alin. 11) din O.G nr.137/2000, modificată.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

a) H G reprezentant legal al asociației EGYÜTT-ÎMPREUNĂ, Loc. București, str. Aurel Vlaicu, nr.147, bl. 20, sc. 2, ap. 67, sector 2

b) Európai Idó, loc. Sf. Gheorghe, str. Daliei, nr.2, bl. 44, sc. C, ap. 1, Județul Covasna.

c) H A S

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda contravențională aplicată persoanei juridice în speță ziarului Európai Idó, se va plăti la Direcția Generală de Finanțe Publice a localității Sf. Gheorghe.

Amenda contravențională aplicată persoanei fizice în speță domnului H . A S , se va plăti la Direcția de Impozite și Taxe Locale de pe raza teritorială de domiciliu a contravenientului, din localitatea Sf. Gheorghe.

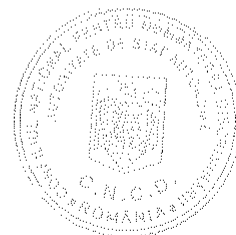
VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

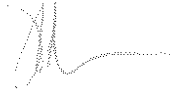
Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENCZ – Membru

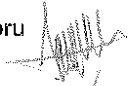
BERTZI TEODORA - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

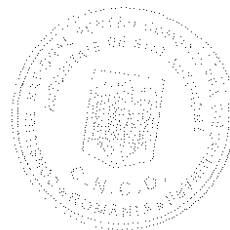
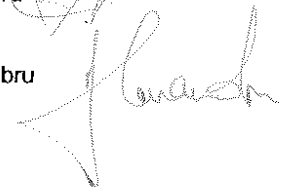
PANFILE ANAMARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit și redactat Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.